

Arrest

nr. 231 956 van 30 januari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Henri Jasparlaan 109
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. GYSELEN *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 december 2018 en heeft zich op 10 januari 2019 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 mei 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 23 augustus 2019.

1.3. Op 11 oktober 2019 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker

internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing werd verzoeker diezelfde dag bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren in Taz, de Jemenitische nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn.

Toen u naar het 5de schooljaar ging en op weg was naar huis passeerde u een boekenwinkel en werd uw aandacht getrokken door foto's van dieren. De man in de winkel riep u binnen zeggende dat er daar nog meer foto's waren. Toen hij daarop de deur sloot vroeg u hem deze terug open te maken wat hij weigerde en hij gebod u uw kleren uit te trekken. U verzette zich en schreeuwde doch hij richtte een wapen op u en dreigde ermee uw familie te vermoorden mocht u hen vertellen over wat hij met u zou doen. U kon niets ondernemen en werd door hem verkracht. U kon niemand vertellen over wat er u was overkomen maar u weigerde nog naar school te gaan en spijselde. Toen uw vader hierop door de leraar werd aangesproken en hij op zijn beurt u hierop aansprak begon u uitvluchten te verzinnen. Uw vader stuurde u hierop naar Sadaa waar u terecht kwam op een plaats die u niet beviel, de mannen van de stammen die daar rondliepen waren gewapend en de leerlingen op school droegen wapens. Na twee maanden hield u het hier voor bekeken en met de hulp van voorbijgangers, die medelijden met u hadden, trok u terug naar uw familie in Taz. Uw moeder huurde voor u een privé leraar in, doch gedurende de drie à vier jaar dat hij u onderrichtte nam u niets in zich op, u was nog in shock van wat er u overkomen was en u was bang om mensen te zien.

Uiteindelijk begon u te werken in de cosmetica en in 2010 vertrok u naar Saudi-Arabië (SA) om er te gaan werken. U kon een visum en garant regelen en ging er als bewaker aan de slag. Vervolgens ging u aan de slag in de kledingsector. In 2015 huwde u hier met de Jemenitische Hamama en jullie hebben twee dochtertjes. Omwille van de oorlog in Jemen draaiden de zaken niet goed en uw werkgever gaf u te verstaan dat u best naar een andere job zou uitkijken. In december 2016 keerde u terug naar Jemen. Gezien Taz verwoest was trok u naar Sanaa en woonde u bij S.(...), een vriend van uw vader. U wou er naar een huurwoning zoeken voor uzelf, uw vrouw en kinderen.

Op 15 december 2016 nam u er een taxi, doch u werd aan een controlepost door de Houthi tegengehouden. Toen ze uw Saudisch visum in uw paspoort zagen werd u ervan beschuldigd een spion te zijn. Toen u het geweer van uw ondervrager zag begon u in paniek te geraken en te huilen, u dacht immers terug aan het moment waarop u onder bedreiging van een wapen verkracht werd. U kreeg een aantal klappen met het geweer en toen u door een andere Houthi gevraagd werd waarom u weende, verklaarde u dat dit te wijten was aan het gegeven dat twee van uw broers door de Houthi in Taz waren gedood. Uiteindelijk viel u flauw en werd u vrijgelaten met de woorden dat u in Taz moest blijven. Drie dagen later zat u met S.(...) in de wagen toen u gezien werd door diezelfde personen, u had S.(...) niets van het eerdere voorval verteld. De Houthi die S.(...) kenden lieten jullie beschikken onder voorwaarde dat ze u nooit meer zouden zien, zo niet zouden jullie beiden in de gevangenis terecht komen en u keerde hierop terug naar SA.

U werkte hier nog een periode maar omdat de kosten van uw 'iqama' (verblijfsvergunning), de verzekering ed., steeds maar duurder werden, achtte u het niet meer haalbaar er nog te blijven. In tegenstelling tot uw vrouw en kinderen kon u een visum voor Turkije krijgen en verliet u het land. Uw gezin bleef achter bij uw schoonouders in SA.

Het was voor u niet mogelijk zich te vestigen in Turkije en dus trok u over zee naar Griekenland, van waar u uw reis wou verderzetten. Eenmaal aangekomen op het strand van het eiland Kos in maart 2018, werden jullie door de politie in bussen naar het Billy Hot Spot Camp gebracht. Jullie werden gefouilleerd en moesten zich uitkleden, u raakte in paniek en werd door de agenten uitgelachen. U vroeg asiel aan en u kreeg een caravan toegewezen waarin u met vijf andere personen woonde. U kreeg drie maaltijden per dag, maar at enkel het ontbijt omdat het eten niet goed was en ook de hygiëne te wensen overliet. U stelt ook dat de medische behandeling niet toereikend was daar de dokter in het kamp u niet serieus nam. Vanaf de eerste maand na uw aankomst hier kreeg u maandelijks een financiële tegemoetkoming van 90€. U stelt dat er vechtpartijen tussen de vluchtelingen in het kamp waren en u slachtoffer was van racisme: wanneer u naar de supermarkt ging werd u in de gaten gehouden door de medewerkers aldaar, aan de kassa waren ze niet vriendelijk tegen u en toen u de

bus wou nemen gaf de chauffeur eerst voorrang aan de Grieken. U probeerde hier ook werk te zoeken, doch kreeg steeds te horen dat er geen arbeidskrachten nodig waren en u werd door een kruidenier bij wie u navraag deed, gewoon buitengezet. In oktober 2018 krijgt u het bericht dat u de subsidiaire beschermingsstatus had gekregen en u binnen de drie dagen het kamp moest verlaten. U vertrok daarop naar Athene en deed bij de asielinstantie navraag naar een woning, waarop u als antwoord kreeg dat u diende te wachten. U woonde er in de Syntagma wijk. U nam uw intrek in een hotel, doch plots werd daar uw kamer gefouilleerd door een man en een vrouw, u had geen idee wie dat waren. U verliet het hotel en via vluchtelingen kwam u in contact met 'een privé huisbaas' bij wie u een kamer huurde. Twee dagen later viel de politie hier binnen en deed een huiszoeking, u werd tegen de muur geduwd tijdens het fouilleren, maar in uw kamer werd er niets gevonden, dit in tegenstelling tot de andere kamers waar er drugs en hasj werden gevonden. U verliet hierop deze woonst en werd overvallen door vier personen, Albanezen of Grieken, die de 300€ die u op zak had ontvreemdden. U ging niet naar de politie omdat u de taal niet machtig was. U had hiertoe zelf geen inspanningen ondernomen omdat onderwijs enkel voor minderjarigen was. Evenmin zocht u naar werk hier omdat u, toen u bij de vluchtelingen navraag deed naar Arabieren, ze dit niet wisten. Verder geeft u aan dat in de wijk Akhanoun iedereen wapens droeg en u, omdat u in Jemen was verkracht onder bedreiging van een wapen, hierdoor in paniek geraakte.

Omwillen van al deze redenen hebt u Griekenland verlaten en bent u via Italië, Zwitserland, Frankrijk en Luxemburg naar België gekomen, waar u op 10 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming indient.

Nadat twee van uw broers in 2016 om het leven kwamen toen jullie huis in Tazeh getroffen werd door projectielen (zie supra) kon uw moeder niet langer in Jemen blijven en vertrok daarop samen met uw drie broers en twee zussen naar SA waar ze als vluchteling toegang kregen tot het grondgebied, zo stelt u. Uw vader, die al een winkel had in SA, werd in deze periode in de luren gelegd door zijn garant die verboden producten in de winkel had gedropt waardoor uw vader werd gearresteerd en gedurende twee jaar werd gedetineerd waarna hij in oktober 2018 naar Jemen werd gedeporteerd. Op een bepaald moment, u weet niet wanneer, kreeg u van een kennis de boodschap dat uw vader door de Houthis werd gearresteerd omdat hij een Salafist is, waar hij wordt vastgehouden, dat weet u niet. Verder stelt u nog na uw huwelijk te weten te zijn gekomen dat uw vrouw besneden is en vreest u dat uw dochters hetzelfde lot te wachten staat.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort neer, huwelijksakte, uittreksels paspoorten van uw vrouw en een dochttertje, iqama van uw vrouw en een dochttertje, uw visum voor SA en uw Griekse verblijfsvergunning.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo stelt u in uw jeugd in Jemen te zijn verkracht en deze kwestie heeft uw leven verwoest, u kunt niet op een normale manier functioneren en omgaan met mensen. U hebt hier nooit met iemand over gesproken, evenmin hebt u ooit hulp gezocht om dit gegeven te verwerken, ook niet in Griekenland noch in België (CGVS p.2, 8). Dient in dezer te worden opgemerkt dat er zich tijdens het gehoor geen problemen hebben voorgedaan en u in staat was adequaat op de vragen te antwoorden. Daarenboven werd er u bij aanvang van het onderhoud expliciet te kennen gegeven dat u ten allen tijde, mocht u daar nood toe hebben, een pauze kon vragen. Ook tijdens het gehoor werd u hier de kans toe geboden (CGVS p.2, 4). U hebt op geen enkel moment tijdens het onderhoud aangegeven dat u niet in staat was deel te nemen aan het gesprek.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen. Meer bepaald kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland op 29 augustus 2018 (zie info Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, dd. 01.03.2019; CGVS p.5).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder hekelt u de levensomstandigheden in Griekenland, de toegang tot de gezondheidszorg die quasi onmogelijk zou zijn en het gebrek aan werk.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo stelt u een negental maanden in het Billy Hot Spot Camp op Kos te hebben verbleven. Dient in dezer te worden opgemerkt dat u gehuisvest werd in een caravan, weliswaar samen met 5 andere personen, en u drie maal per dag een maaltijd kreeg (CGVS p.4). U verwijst naar het gebrek aan hygiëne in het kamp, geeft aan dat u regelmatig het toilet poetste, maar anderen dat niet deden en dat de riolering niet altijd proper was waardoor er soms water binnen sijpelde (CGVS p.5). Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt en in de mate van het mogelijke bijstand biedt, dit blijkt ook uit uw verklaringen. U stelt dat de medische verzorging zeer slecht was en illustreert dit door te verwijzen naar het gegeven dat de dokter u, nadat u een paar keer van vermoeidheid was flauwgevalen, gezegd zou hebben water te drinken en u, na een voedselvergiftiging te hebben opgelopen, werd weggestuurd omdat u geen bloed overgaf. Uw verklaringen dienen echter genuanceerd te worden in die zin dat u zelf, wanneer u hiernaar wordt gevraagd, aangeeft dat men bij de dokter altijd terecht kon wanneer men onwel was geworden en dat dringende medische gevallen wel werden overgebracht naar het ziekenhuis (CGVS p.4). Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u, die stelt in uw jeugd verkracht te zijn geweest en daar nog steeds de gevolgen van te dragen, dit nooit eerder kenbaar hebt gemaakt en kan er dus ook niet vanuit gegaan worden dat, moest u dit effectief aangekaart hebben in Griekenland, u sowieso geen bijstand zou hebben verkregen. Daarenboven, u

gevraagd, of u naar aanleiding van dit gegeven ooit hulp hebt gezocht, ontkent u. Gevraagd of u hier in België bijstand hebt gevraagd, ontkent u dit eveneens (CGVS p.8). Verder blijkt dat u een maand na aankomst een financiële vergoeding van 90 euro per maand kreeg (CGVS p.5). Gevraagd of u geprobeerd hebt de taal te leren, stelt u dat dit onmogelijk is daar er enkel onderwijs voor minderjarigen werd aangeboden. Gepeild of u in dezer zelf initiatief hebt getoond, ontkent u dat; u werd niet aangemoedigd en u was niet gemotiveerd (CGVS p.6). Vervolgens stelt u dat u na het verkrijgen van uw status binnen de drie dagen het kamp diende te verlaten en naar Athene vertrok, waar u zich bij de asielinstanties meldde om een woning aan te vragen, een vraag waarop u als antwoord kreeg dat u diende te wachten (CGVS p.5). Uit dit gegeven op zich kan geen onwil van de asielinstanties worden afgeleid daar algemeen is geweten, en zoals reeds werd aangestipt, dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Bovendien was u in staat in een onderkomen te voorzien, u huurde een kamer in een hotel en huurde vervolgens een kamer bij een privé persoon (CGVS p.5-6). Gevraagd of u in Athene, dus na het bekomen van uw status, naar werk hebt gezocht, ontkent u dat aangezien u aan vluchtelingen had gevraagd of er Arabieren waren en ze dit niet wisten (CGVS p.6). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u doorgedreven pogingen hebt ondernomen om uw leven in Griekenland op te bouwen, een gegeven dat ook blijkt uit uw verklaring dat toen u SA had verlaten Griekenland sowieso niet uw doel was, maar u eigenlijk naar Duitsland wilde doorreizen (CGVS p.4,6).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Vervolgens geeft u aan dat jullie bij aankomst in het vluchtelingenkamp gefouilleerd werden en jullie zich dienden uit te kleden, u zou toen in paniek zijn geraakt en zijn uitgelachen (CGVS p.4). Verder verwijst u naar disputen en vechtpartijen tussen vluchtelingen in het kamp waardoor u altijd schrik had en u panikeerde, zeker wanneer er een wapen aan te pas kwam (CGVS p.5). U geeft aan dat u op Kos door de Grieken scheef bekeken werd, u aan de kassa niet vriendelijk behandeld werd en u soms van de buschauffeur enkel mocht instappen wanneer er nog plek was, hij gaf voorrang aan de Grieken (CGVS p.5). Deze door u aangereikte motieven, alhoewel onaangenaam, lopen niet op tot het niveau van vervolging in de zin van de Conventie. Vervolgens verwijst u naar een aantal incidenten die u in Athene hebt meegemaakt: u stelt dat in uw hotelkamer in Athene plots een man en vrouw binnenkwamen, wie dit waren dat weet u niet, en deze doorzochten zonder u hiervoor een verklaring te geven, de hotelier zou u gezegd hebben dat ze op zoek waren naar een gsm. Toen u zei dat u deze handelswijze niet gepast vond, zei hij dat u de kamer kon verlaten (CGVS p.5). Ook toen u bij een privé-persoon een kamer huurde werden de kamers in dit huis door de politie doorzocht waarbij u tegen de muur werd geduwd. Er werd in verschillende kamers drugs aangetroffen, bij u werd er niets gevonden (CGVS p.6). Ook deze door u aangehaalde incidenten zijn niet ernstig genoeg om te spreken van vervolging in de zin van de Conventie, dit hoeft geen verder betoog, te meer zich een dergelijke situatie in eender welk ander Europees land zou kunnen voordoen. Vervolgens stelt u in december 2018 door vier personen, Albanezen of Grieken, overvallen te zijn geweest. U kende deze personen niet. U gevraagd of u naar de politie bent geweest, antwoordt u dat u dit niet gedaan hebt omdat u de taal niet machtig was. Gevraagd of u geen vrienden had die Grieks spraken, ontkent u (CGVS p.6). Gezien u geen aangifte hebt gedaan kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat de politie u niet zou willen of kunnen helpen. Tot slot geeft u nog aan dat u in Griekenland overal wapens zag en u, die in Jemen verkracht werd onder dwang van een wapen, in paniek raakte (CGVS p.6). Ook dit gegeven loopt niet op tot vervolging in de zin van de Conventie. In dit kader dient nog aangestipt dat u, en zoals reeds werd aangehaald, in dezer nooit hulp hebt gezocht.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de

inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De door u neergelegde documenten vermogen geen ander licht te werpen op bovenstaande appreciatie omdat ze betrekking hebben op uw identiteit/nationaliteit, verblijft in SA en uw status in Griekenland, gegevens die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Jemen."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

*"- art. 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951;
- art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);
- art. 48 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/2 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/3 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/5, §4 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980;
- art. 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- art. 57/6, §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980;
- art. 62 van de wet van 15 december 1980;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);"*

Verzoeker voert vooreerst aan dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarnaar de bestreden beslissing verwijst, de mogelijkheid biedt om een verzoek om internationale bescherming onontvankelijk te verklaren indien de verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, doch dat dit evenwel geen verplichting behelst. Verzoeker meent aldus dat de commissaris-generaal, van zodra hij gebruik maakt van deze mogelijkheid in de wet, deze

moet “uitoefenen binnen de perken van de redelijkheid, op correcte wijze uitleggen waarom men de mening is toegedaan dat men geen internationale bescherming aan de verzoekende partij dient te verlenen en de redenen uiteenzetten waarom er werd geopteerd om het verzoek van de asielaanvrager te verwerpen”. Verzoeker meent echter dat *in casu* zijn situatie niet het voorwerp is geweest van een dergelijke individuele beoordeling door de commissaris-generaal, omdat hij de situatie niet voldoende analyseert om tot een redelijke beslissing te komen.

Verzoeker wijst er vervolgens op dat hij een uitermate kwetsbaar profiel vertoont. Hij herhaalt dat hij in het verleden in Jemen verkracht werd onder bedreiging met een wapen en hij hier een trauma aan overhield.

Waar hem door het CGVS verweten wordt hiervoor geen hulp te hebben gezocht in Griekenland of België, stelt verzoeker dat dit geen gemakkelijk keuze is voor hem vermits dit betekent dat hij de hele situatie die hij jaren heeft trachten te vergeten, onder ogen dient te komen. Verzoeker geeft aan dat hij wel degelijk getracht heeft om een psycholoog te contacteren in België en stelt op 24 oktober 2019 een afspraak te hebben. Verzoeker verwijst tevens naar zijn culturele achtergrond waarmee hij tracht te verklaren dat het geenszins gemakkelijk is voor hem om over dergelijke problemen te praten.

Verzoeker verwijst in deze nog naar arrest nr. 224 980 van 19 augustus 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij geoordeeld werd dat een overdracht naar Griekenland uitgesloten was gezien het kwetsbare profiel van de verzoekende partijen.

Verzoeker herhaalt voorts zijn persoonlijk wedervaren in Griekenland en kaart onder verwijzing van landeninformatie en rechtspraak de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland aan.

Verzoeker meent verder dat hem internationale bescherming dient te worden toegekend omwille van de situatie in Jemen, het land waarvan hij de nationaliteit heeft.

In hoofddorde vraagt verzoeker erkend te worden als vluchteling omdat de commissaris-generaal meerdere elementen van zijn relaas niet heeft onderzocht door zich te beroepen op een erkenning van de vluchtelingenstatus in Griekenland, zonder onderzoek te voeren naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, hetgeen volgens verzoeker “essentieel” is om zijn vrees in geval van een terugkeer op een concrete manier te kunnen evalueren.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat hij een reëel risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling in geval van een terugkeer naar Griekenland. Verzoeker kan zich niet beroepen op nationale beschermingsmogelijkheden. Bij een terugkeer naar Griekenland zal hij worden blootgesteld aan een behandeling die strijdig is met artikel 3 van het EVRM.

In “uiterst” ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen. Hij meent dat zijn relaas duidelijk eenzijdig geanalyseerd is: de commissaris-generaal heeft zich op de erkenning van de status van vluchteling in Griekenland gebaseerd zonder onderzoek te doen naar “*de implicaties van deze status*”. Er werd onvoldoende aandacht besteed aan bepaalde elementen die de mogelijkheid op een schending van artikel 3 van het EVRM kunnen staven. De commissaris-generaal schendt immers de motiveringsplicht alsook het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid door “*te oordelen dat verzoekende partij naar Griekenland kan terugkeren vanwege de internationale bescherming die aldaar aan haar werd verleend, zonder de risico's op onmenselijke en vernederende behandeling in hoofde van verzoekende partij in geval van terugkeer te hebben onderzocht, terwijl er geen twijfel bestaat over het feit dat verzoekende partij zich op straat en zonder middelen zal bevinden bij een eventuele terugkeer naar Griekenland.*”, aldus verzoeker. Gelet op voorgaande overwegingen en objectieve bronnen die de systematische tekortkomingen op elk niveau in het Griekse systeem aantonen, acht verzoeker het noodzakelijk om zijn situatie opnieuw te evalueren.

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker een medisch attest neer van 9 januari 2020 ter staving van zijn psychologische begeleiding bij “SAvoirEtre asbl”.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij

elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland, (ii) zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM, en (iii) de door verzoeker neergelegde documenten geen ander licht vermogen te werpen op bovenstaande appreciatie omdat ze betrekking hebben op zijn identiteit/nationaliteit, op zijn verblijf in Saudi-Arabië en op zijn status in Griekenland, gegevens die hier niet ter discussie staan.

De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

2.3.1. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 29 augustus 2018 internationale bescherming in de vorm van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verkregen heeft in Griekenland (adm. doss., map landeninformatie, brief Hellenic Republic, Ministry of Migration Policy, Asylum Service, van 1 maart 2019; notities persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2019, p.5).

Verzoeker betwist dit in zijn verzoekschrift niet, noch blijkt dat verzoeker thans niet langer de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland zou genieten. In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die

internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897)."

2.3.2. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU lidstaat verleend werd, *in casu* Griekenland, te weerleggen. Dit kan verzoeker slechts door concreet aan te tonen dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in een lidstaat internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland.

De bestreden beslissing duidt op pertinente en correcte wijze het volgende aan:

"In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het bijzonder hekelt u de levensomstandigheden in Griekenland, de toegang tot de gezondheidszorg die quasi onmogelijk zou zijn en het gebrek aan werk.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen/Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Zo stelt u een negental maanden in het Billy Hot Spot Camp op Kos te hebben verbleven. Dient in dezer te worden opgemerkt dat u gehuisvest werd in een caravan, weliswaar samen met 5 andere personen, en u drie maal per dag een maaltijd kreeg (CGVS p.4). U verwijst naar het gebrek aan hygiëne in het kamp, geeft aan dat u regelmatig het toilet poetste, maar anderen dat niet deden en dat de riolering niet altijd proper was waardoor er soms water binnen sijpelde (CGVS p.5). Het is algemeen geweten dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt en in de mate van het mogelijke bijstand biedt, dit blijkt ook uit uw verklaringen. U stelt dat de medische verzorging zeer slecht was en illustreert dit door te verwijzen naar het gegeven dat de dokter u, nadat u een paar keer van vermoeidheid was flauwgevalen, gezegd zou hebben water te drinken en u, na een voedselvergiftiging te hebben opgelopen, werd weggestuurd omdat u geen bloed overgaf. Uw verklaringen dienen echter genuanceerd te worden in die zin dat u zelf, wanneer u hiernaar wordt gevraagd, aangeeft dat men bij de dokter altijd terecht kon wanneer men onwel was geworden en dat dringende medische gevallen wel werden overgebracht naar het ziekenhuis (CGVS p.4). Volledigheidshalve dient opgemerkt dat u, die stelt in uw jeugd verkracht te zijn geweest en daar nog steeds de gevolgen van te dragen, dit nooit eerder kenbaar hebt gemaakt en kan er dus ook niet vanuit gegaan worden dat, moest u dit effectief aangekaart hebben in Griekenland, u sowieso geen bijstand zou hebben verkregen. Daarenboven, u gevraagd, of u naar aanleiding van dit gegeven ooit hulp hebt gezocht, ontkent u. Gevraagd of u hier in België bijstand hebt gevraagd, ontkent u dit eveneens (CGVS p.8). Verder blijkt dat u een maand na aankomst een financiële vergoeding van 90 euro per maand kreeg (CGVS p.5). Gevraagd of u geprobeerd hebt de taal te leren, stelt u dat dit onmogelijk is daar er enkel onderwijs voor minderjarigen werd aangeboden. Gepeild of u in dezer zelf initiatief hebt getoond, ontkent u dat; u werd niet aangemoedigd en u was niet gemotiveerd (CGVS p.6). Vervolgens stelt u dat u na het verkrijgen van uw status binnen de drie dagen het kamp diende te verlaten en naar Athene vertrok, waar u zich bij de asielinstanties meldde om een woning aan te vragen, een vraag waarop u als antwoord kreeg dat u diende te wachten (CGVS p.5). Uit dit gegeven op zich kan geen onwil van de asielinstanties worden afgeleid daar algemeen is geweten, en zoals reeds werd aangestipt, dat Griekenland een grote vluchtelingenstroom te verwerken krijgt. Bovendien was u in staat in een onderkomen te voorzien, u huurde een kamer in een hotel en huurde vervolgens een kamer bij een privé persoon (CGVS p.5-6). Gevraagd of u in Athene, dus na het bekomen van uw status, naar werk hebt gezocht, ontkent u dat aangezien u aan vluchtelingen had gevraagd of er Arabieren waren en ze dit niet wisten (CGVS p.6). Hieruit kan niet worden afgeleid dat u doorgedreven pogingen hebt ondernomen om uw leven in Griekenland op te bouwen, een gegeven dat ook blijkt uit uw verklaring dat toen u SA had verlaten Griekenland sowieso niet uw doel was, maar u eigenlijk naar Duitsland wilde doorreizen (CGVS p.4,6).

Gelet op de voorgaande vaststellingen, dient er te worden vastgesteld dat uw basisrechten als persoon die internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn in Griekenland en dat uw levensomstandigheden er niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Vervolgens geeft u aan dat jullie bij aankomst in het vluchtelingenkamp gefouilleerd werden en jullie zich dienden uit te kleden, u zou toen in paniek zijn geraakt en zijn uitgelachen (CGVS p.4). Verder verwijst u naar dispuuten en vechtpartijen tussen vluchtelingen in het kamp waardoor u altijd schrik had en u panikeerde, zeker wanneer er een wapen aan te pas kwam (CGVS p.5). U geeft aan dat u op Kos door de Grieken scheef bekeken werd, u aan de kassa niet vriendelijk behandeld werd en u soms van de buschauffeur enkel mocht instappen wanneer er nog plek was, hij gaf voorrang aan de Grieken (CGVS p.5). Deze door u aangereikte motieven, alhoewel onaangenaam, lopen niet op tot het niveau van vervolging in de zin van de Conventie. Vervolgens verwijst u naar een aantal incidenten die u in Athene hebt meegemaakt: u stelt dat in uw hotelkamer in Athene plots een man en vrouw binnenkwamen, wie dit waren dat weet u niet, en deze doorzochten zonder u hiervoor een verklaring te geven, de hotelier zou u gezegd hebben dat ze op zoek waren naar een gsm. Toen u zei dat u deze handelswijze niet gepast vond, zei hij dat u de kamer kon verlaten (CGVS p.5). Ook toen u bij een privé-persoon een kamer huurde werden de kamers in dit huis door de politie doorzocht waarbij u tegen de muur werd geduwd. Er werd in verschillende kamers drugs aangetroffen, bij u werd er niets gevonden (CGVS p.6). Ook deze door u aangehaalde incidenten zijn niet ernstig genoeg om te spreken van vervolging in de zin van de Conventie, dit hoeft geen verder betoog, te meer zich een dergelijke situatie in eender welk ander Europees land zou kunnen voordoen. Vervolgens stelt u in december 2018 door vier personen, Albanezen of Grieken, overvallen te zijn geweest. U kende deze personen niet. U gevraagd of u naar de politie bent geweest, antwoordt u dat u dit niet gedaan hebt omdat u de taal niet machtig was. Gevraagd of u geen vrienden had die Grieks spraken, ontkent u (CGVS p.6). Gezien u geen aangifte hebt gedaan kan bezwaarlijk geconcludeerd worden dat de politie u niet zou willen of kunnen helpen. Tot slot geeft u nog aan dat u in Griekenland overal wapens zag en u, die in Jemen verkracht werd onder dwang van een wapen, in paniek raakte (CGVS p.6). Ook dit gegeven loopt niet op tot vervolging in de zin van de Conventie. In dit kader dient nog aangestipt dat u, en zoals reeds werd aangehaald, in dezer nooit hulp hebt gezocht.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden."

Gelet op voorgaande kan verzoeker niet worden gevolgd in zoverre hij in het verzoekschrift stelt dat er geen individuele beoordeling van zijn zaak is gebeurd. Verzoeker slaagt er evenmin in de in de bestreden beslissing gedane pertinente vaststellingen te weerleggen of te ontcrachten, nu hij slechts algemene landeninformatie aanhaalt met betrekking tot toegang voor huisvesting, de arbeidsmarkt, integratie, onderwijs, sociale voorzieningen en gezondheidszorg, en de frequentie van haatmisdrijven en racisme tegen in Griekenland erkende vluchtelingen. Hoewel de bronnen die in het verzoekschrift worden geciteerd, getuigen van diverse problemen op socio-economisch vlak in hoofde van vluchtelingen in Griekenland, blijft verzoeker in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. De Raad herinnert eraan dat de loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet volstaat om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen over verzoekers persoonlijke omstandigheden in de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst naar de traumatische ervaringen die hij in het verleden in Jemen heeft gekend en legt ter terechtzitting een medisch attest neer uitgaande van een psycholoog in Namen waarin dit geattesteerd wordt evenals de psychologische problemen waaronder hij ten gevolge van deze verkrachting lijdt. Dat verzoeker met psychologisch kampt zoals blijkt uit voormeld attest, betwist de Raad niet. Hieruit kan echter niet blijken dat hij, om redenen voorzien in het Vluchtelingenverdrag, in Griekenland geen toegang zou hebben tot noch gebruik zou kunnen maken van de gezondheidszorg voor deze psychisch/medische problemen. Te meer verzoeker deze problemen nooit kenbaar heeft gemaakt in Griekenland. Dat verzoeker moeilijkheden ondervond om dit onder woorden te brengen gelet

op de traumatische ervaring en zijn culturele achtergrond, neemt niet weg dat er niet vanuit kan gegaan worden dat, moest verzoeker dit effectief aangekaart hebben in Griekenland, hij geen bijstand zou hebben gekregen. Bovendien heeft verzoeker aangegeven dat men bij de dokter altijd terecht kon wanneer men onwel was geworden en dat dringende medische gevallen wel werden overgebracht naar het ziekenhuis (*ibid.*, p.4).

Waar verzoeker nog doet gelden dat hij van oordeel is dat de wetgeving in Griekenland hem niet correct behandelt voor zover hij geen gebruik kon maken van gezinshereniging, acht de Raad dergelijke wetskritiek, die betrekking heeft op de vigerende Griekse wetgeving, niet dienstig in het kader van voorliggend beroep. De Raad wijst erop dat het doel van de asielprocedure er niet in ligt om het recht op eerbiediging van het gezinsleven te horen bevestigen doch wel om na te gaan of de verzoeker internationale bescherming behoeft tegen mogelijke daden van vervolging in het land van herkomst of, *in casu*, de Europese lidstaat die verzoeker reeds internationale bescherming verleende, omwille van één van de in het Verdrag van Genève vermelde gronden of ingevolge het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in geval van een terugkeer ernaartoe.

Gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling, heeft verzoeker persoonlijk niet concreet aannemelijk gemaakt dat de bescherming die hem in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat hij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Het feit dat verzoeker in Griekenland (nog) geen gezinshereniging heeft verkregen, valt niet onder vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij zijn eventuele kritieken terzake niet kon doen gelden in Griekenland noch dat er hem daartoe geen effectieve beroepsmogelijkheid ter beschikking stond.

Gelet op voorgaande kan verzoeker niet in alle redelijkheid stellen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij wegens een bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Verzoeker toont niet concreet aan dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. Dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, betreffen problemen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij er moeilijkheden of incidenten met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking heeft gekend die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die haar in Griekenland werd verleend, kan stellen.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad en een arrest van het Duitse Grondwettelijk Hof is bovendien niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking. De Raad wijst er bovendien op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn individuele merites dient te worden beoordeeld.

De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantoonde dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4. In acht genomen wat vooraf is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om

zijn vluchtmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

Het door verzoeker aangevoerde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS